

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi Societatis Iesv

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Armatus est aduersus tentationum assultus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46083)

Quando ergo me relinquis, ait, mi frater Ioannes, supremam mihi quæso apprecationem impertire, manu in Crucem ductâ. Hic Ioannes abnuere, alter precari atque instare per amorem illum perpetuum, per fiduciam tantam, quâ arctè adeò fuerant colligati, ne tristem se dimitteret, irritumque petitionis supremæ. Victus ergo precibus Ioannes, sublata manu, ridente vultu, affectu quodam teneriore, bis illum Cruce ductâ signavit; subrectumque in pedes (cùm gratias ei egisset pro commodatis per morbum reliquijs Indigetum nostrorum) rogavit easdem sibi ad mortem vsque relinqueret; quod promisit, hilarisque discessit.

*Sacerdotes
multi geni-
bus flexis
benedictio-
nem eius
flagitant.*

*Armatus
est aduer-
sus tenta-
tionum as-
sultus.*

Collegij Rector viso illo tanto tam insolito concursu, non Fratrum modò nostrorum sed & Sacerdotum, in genua se abijcientium, petentiumque ab eo cruce signari; subueritus ne malus dæmon gloriolæ alicuius inanitate inflatiores ei forte spiritus faceret, egredi cubiculo iussis qui aderant, Ioannem sic admonuit: Mi frater, duplici potissimum tentationum genere salutem tuam petere dæmon hoc tempore posset; fidei nimirum, & inanis gloriæ agitatione. Mactè ergo animo, aduersus vtrumque armatus fortiter decerta. Tum Ioannes: Deum veneror, mi Pater, equidem aduersus fidei oppugnationes
fatis

fatis mihi armatus videor; contra vanæ gloriæ assultus, si qui euenerint, iam iam egregiè me communiuit spiritualium rerum Præfectus.

Solebat, dum valeret, intecto dormire capite, nullo nocturni pileoli vsu. Valetudinarius sollicitus ne id ægro noxium esset, pileolum ei induxit, adiiciens, melius ægro esse si tegeret caput. Ille tum quidem tacuit; at mox absente Valetudinario, Patrem quemdam interrogauit, faceretne contra leges, in lecto iacendo capite aperto. Pater ei affirmabat, neque legi vlli, neque modestiæ virtuti repugnare. Si vel pauxillum intectam corporis partem aliquam videret, statim operiebat. Quin Patrem aliquem curæ suæ inuigilantem obsecrauit, ne omitteret se contegere, etiam si fortè (quando iam loqui non valeret) brachiorum iactu id deprecaretur. Vesperè ad Angelicæ Salutationis signum orauit eundem Sacerdotem ciuem suum, eâ sibi nocte vt adesset; præsentens imminere nimbum aliquem tentationum, *Hac nocte*, aiebat, *agetur de summâ totius rei.* Quin tertium eodem illo die Valetudinis curatori dixerat apertius, paratas sibi à cacodæmone machinas, quare pro se Deum oraret. Magistro denique suo his verbis, *Pater, hac nocte luctabor;* alteri verò Sacerdoti istis, *Erit mihi hac nocte*
 N *luctan-*

luctandum, instantem prædixerat pugnam. Animum erigebant ei omnes, hortati, à beatissimâ Matre, Angeloque Custode certam speraret opem. Iuuenem intuitus æqualem sibi in Belgico Societatis Tyrocinio, Commendabo te, inquit, beato Aloysio. Qui cum rogaret, Siccine ergo lubet abire? *Cras, credo, ait, discedam.* Circiter primam noctis, ambulationes exedræque Valetudinarij conferta erant Sacerdotibus alijsque domesticis, ad eò quilibet, ne abesset, supremi illius temporis studebat esse securus; neque facile, vt abirent longius, persuaderi se sinebant; dum Rector dormitum omnes proficisci iussit ad capiendum somnum, pollicitus, si mori contingeret, esse eos expergefacturum: quo promisso cubitum omnes discessere. Præceptori abiturienti, dicenti que, Vide sis, mi frater Ioannes, in reditum me expectes, neque absente me proficiscare; respondit, *Ne dubitet R. V. præsens aderit meæ profectiõni.* Patrum aliqui, extra eos quibus assistendi mandata erat cura, pro suâ in eum pietate rogarunt, vt manere sibi liceret. In his P. Stephanus del Buffalo studiorum Præfectus, foris, vicino in cubiculo, horis plusculis moratus, pactus vt vocaretur, tandem discessit. Cum nonnulli ex ipso morbi genere augurarentur mori eum etiam loquentem posse, id que audisset Ioannes,

nes,

nes, *Sic eueniet*, inquit, *etenim spero*, cum al- ^{Prædicat}
 terutrum à Deo poposcerim, *ut aut in castris* ^{loquentem}
moriar inter iuuandum milites qui in Belgio ^{se esse mori-}
aduersus hereticos præliantur; aut sensibus in-
tegris, ac loquens; hoc altero duorum à Deo me
cumulatum iri: prorsus non dubito. Digressis

omnibus, Valetudinarius pauxillum illi car-

nis in liquorem decoctæ præbuit. quod cum

exforbisset, Abundè, inquit, mi frater, oro

te, sobilium est, iam orandi, non edendi

tempus est. Remanserant eâ nocte ad perui-

gilandum tres Patres Belgæ. ac secundâ ferè

noctis horâ Ioannes vni eorum sponte suâ,

Bonum factum, ait, *si preces recitentur, quibus*

migrantium animi subleuantur, ne fortè com-

modius deinde tempus deficiat; & mos illi ge-

stus est. In Litaniâ decurrendâ, cum ad Con-

fessorum ordinem ventum, voluit addi no-

mina Indigetum nostrorum S. Ignatij &

Xauerij, beatorum Aloysij & Stanislai, beati

Francisci Borgiæ, Patris Iosephi Anchiætæ,

& Alfonsi nostri Rodriguez. Finitis preci-

bus, experiebatur an somnus se vllus com-

plecteretur: at vbi nihil esse somni sensit, in

aliam partem versus, contentâ alacriq̃ue vo-

ce cantare cœpit Hymnum, *Aue maris stella*, ^{Cantat an-}
concinna iucundaq̃ue sonorum varietate. ^{te moyses.}
 Ad illa autem verba, *Monstra te esse Matrem*,
 subito se erexit. Monenti Valetudinario ne